

نقدی بر مقاله «دگرگونی‌های جدید در موارد استعمال کله‌سیستکتومی از راه لاپاراسکوپی»

از دکتر صادق مسرت

همه مهمتر آن دیس‌کینزیای (Dyskinesia) مجاری صفراوی و اسفنکتر اودی، دیس‌پسی ناشی از ریفلاکس مایع صفراوی به داخل معده و احتمال آتروفی مخاط معده و وجود گاستریت و تأخیر تخلیه غذا از معده به علت کم حرکتی آنتروم (۲) و امکان بروز بیشتر سرطان روده است (۳) که هنوز مورد بحث می‌باشد. البته مخارج عمل جراحی، ناراحتی‌های ناشی از بافت Scar و بخصوص میزان درصد بالای عواقب بعداز عمل جراحی به وسیله بیمارستان‌هایی که در آن هنوز تجربه کافی برای انجام عمل ندارند از جمله نکات مورد بررسی است که به نفع کامل صبر و انتظار و جراحی نکردن بیماران حامل سنگ خاموش کیسه صفراوی است.

منابع:

- 1 - Gracie W. and D. Ransohoff, The Natural History of Silent Gallstones. The Innocent Gallstone is not a myth N. Engl. J. Med. 1982; 307: 798-800
- 2 - Mearin F. et al Duodenogastric Bile Reflux and Gastrointestinal Motility in Pathogenesis of Functional Dyspepsia. Role of Cholecystectomy Digest. Dis. Sci 1995; 40: 1703-1709
- 3 - Ekblom A. et al Cholecystectomy and Colorectal Cancer Gastroenterology 1993; 105: 142-147

در این مقاله آقایان Diehl و Schwesinger در حالی که اذعان کرده‌اند که ناقصین سنگ‌های کیسه صفرا که خاموش و بدون علامت هستند، مانند سابق یعنی قبل از جراحی با لاپاراسکوپی کماکان نباید مورد عمل جراحی به وسیله متد کم‌ضایعه لاپاراسکوپی قرار گیرند سعی نموده‌اند که قدری هم کاربرد عمل جراحی جدید را در عده‌ای از بیماران بدون درد مانند بیمارانی که در آنها پیوند اعضا مانند کلیه و پانکراس انجام می‌گیرد یا به طور کلی بیماران مبتلا به دیابت تعمیم دهند. در مقاله کلی که نوشته‌اند روی چند نکته به خوبی تکیه نکرده‌اند و در بازگو کردن بررسی‌های انجام شده نواقصی به چشم می‌خورد که جا دارد برای روشن شدن مطلب به آن اشاره شود. مهمترین بررسی که تا به حال راجع به سیر ناقصین سنگ‌های خاموش کیسه صفرا و پیگیری آنها انجام شده متعلق به Ransohoff و Gracie می‌باشد (۱) که در این بررسی بیماران تا ۲۴ سال پس از تشخیص مطالعه شدند میزان درصد بروز علائم پس از ۵ سال 10 ± 3 درصد و پس از ده سال 15 ± 4 درصد و پس از ۱۵ سال و ۲۰ سال 18 ± 4 درصد بوده است. در این کار علمی اشاره می‌شود که احتمال بروز درد ناشی از سنگ بعد از ۱۰ سال کم و بعد از ۱۵ سال دیگر بایستی نادر باشد و هرچه فاصله بین زمان تشخیص و در قید حیات بودن بیمار زیادتر شود احتمال بروز علائم کمتر می‌شود. نکته دیگری که در این کار علمی نیامده است عواقب ناشی از کله‌سیستکتومی است که سال‌ها پس از عمل جراحی بروز می‌کند و از

حکایت

دو درویش خراسانی ملازم صحبت یکدیگر سیاحت کردند. یکی ضعیف بود که هر به دو شب به اندک طعام افطار کردی و آن دیگر قوی که هر روز سه بار خوردی. قضا را بر در شهر به تهمت جاسوسی گرفتار آمدند. هر دو را به خانه‌ای کردند و در به گل برآوردند. بعد از دو هفته که معلوم شد بی‌گناهند در باز گشادند.

قوی را دیدند که مرده! و ضعیف جان به سلامت برده. در این تعجب کردند.

حکیمی گفت: به خلاف این عجیب بودی. این یکی بسیار خوار بوده است و طاقت بینوائی نیاورد و به سختی هلاک شد و آن دگر خویشتن دار بود، لاجرم بر عادت خویش صبر کرد و به سلامت بماند.

چو کم خوردن، طبیعت شد کسی را

چو سختی پیش آید سهل گیرد

و گر تن‌پرورست اندر فراخی

چو تنگی بیند، از سختی بمیرد

دو حکایت از گلستان سعدی

گوارش در

به انتخاب دکتر سیدمجتبی روحانی

فرهنگ ایران زمین

حکایت

در سیرت اردشیر بابکان آمده است که حکیمی عرب را پرسید که روزی چه مایه طعام مصلحت است خوردن؟

گفت: صد درم سنگ کفایت کند.

گفت: این قدر چه قوت دهد؟

گفت: هذاالمقدار یحملک و مازاد علی ذلک فانت حامله، یعنی این قدر تو را برپای همی دارد و هرچه بر این زیادت کنی تو حامل آئی.

خوردن برای زیستن و ذکر کردن است

تو معتقد که زیستن از بهر خوردن است.

درم: وزنی معادل شش دانگ (هر دانگ معادل دو قیراط و هر قیراط معادل چهار جو)